

og det har ikke paa nogen Maade været Hensigten, at dette Forslag skulde indeholde noget af en Agitation i sig.

Wenzel Neergaard: Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister erkendte, at hans Ræsonnement om de opsparede Millioner fra den forrige 5 Aars Periode saaledes ikke holder Stik. Jeg skal dernæst sige til den højtærede Landbrugsminister, at naar han efter den førte Diskussion havde en Fornemmelse af, at dette Ændringsforslag fra Højremindretallets Side ikke vilde blive taget tilbage, er dette ikke rigtigt, idet jeg herved skal have den Ære at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Det af 3 ærede Medlemmer i Udvalgsbetænkningen stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rode: Noget stort Haab om at paavirke det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har jeg unægtelig ikke, men jeg havde dog troet, det var muligt denne Gang at bibringe ham den Opfattelse, at han var kommen udenfor sit Ordførerhvervs Ramme. Jeg troede, at det kunde forklares paa naturlig Maade, at dette var sket. Det ærede Medlem ruller tungt af Sted, og naar en Gang en Kanonkugle er kommen ind paa et Skraaplan, er det altid lidt vanskeligt at standse den. Jeg troede, det var af gammel Vane, at det ærede Medlem mente, han stod paa et samlet Flertals Vegne og kunde sige, hvad som helst det behagede ham. Forholdet er imidlertid det ganske forskellige, at det ærede Medlem har faaet Hvervet som Ordfører for 12 Medlemmer af Finansudvalget overdraget. Der blev i Finansudvalget ikke rejst nogen Indvending derimod, fordi vi, navnlig ogsaa efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem saa hyppigt tilkendegiver, at han ønsker at være en Læremester i god Tone for os, maatte antage, at han vilde varetage dette Hverv paa en smuk Maade. Vi kunde meget vel have forhindret det ærede Medlem i at blive Ordfører, hvis vi havde ønsket det, men naar vi overdrog ham Hvervet, maa det ærede Medlem virkelig ogsaa finde sig i, at der gøres Indsigelse, naar han benytter sit Ordførerskab til at angribe den ene Halvdel af det Flertal, hvis Ordfører han er, og det var dette, det ærede Medlem gjorde. En stor Del af

hans Tale var dels ganske aabenlyse, dels skjulte Angreb paa den ene Halvdel af dette Flertal. Da jeg nu tilfældigvis var til Stede, og jeg ikke saa andre af dette Flertal i Øjeblikket, fandt jeg det fornødent at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke talte paa Flertallets Vegne. Jeg ved ikke, om de øvrige 6 Medlemmer have overdraget ham at tale saadan — det maa han og de afgøre med hinanden —, eller om det kun var paa egne Vegne, han talte, men jeg har protesteret, fordi jeg ikke ønskede, at det bagefter skulde siges, at vi stiltiende havde fundet os i, at det ærede Medlem paa vore Vegne havde fremsat saadanne Anskuelser.

Angaaende den ærede Ordførers Bemærkninger om Konseilspræsidentens Tale vil jeg sige, at det var aldeles ikke den særlige Bemærkning der, som rørte mig. Det ærede Medlem sagde, at denne Tale kunde have været bedre. Ja, det er beklageligt, at det ærede Medlem ikke var til Stede i Gaar og sagde det og forklarede Forsamlingen, hvor den kunde have været bedre og mere formfuldendt, hvad det ærede Medlem naturligvis ved sin personlige Fremtræden kunde have givet Forsamlingen et vist Indtryk af. Men det ærede Medlem og samtlige hans nærmere og fjernere Partifæller led desværre i Gaar alle af Nervøsitet eller andre Sygdomstilfælde eller Mangel paa Tid, saa at slet ingen kunde komme derned og tage Spørgsmaalet om Konseilspræsidentens Tale op der, hvor den blev holdt. Jeg beklager det overmaade meget. Det ærede Medlem vilde, hvis han havde været til Stede, have staaet overfor en Forsamling og overfor Talere i det allerbedste Velbefindende, og jeg tror, det ærede Medlems Partis Udbliven i Gaar gav Indtryk af, hvor det er, Nervøsiteten i Øjeblikket befinder sig i dansk Politik.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg maa gentage, at de Betragtninger, jeg har fremsat her om det foreliggende Forslag, har jeg hævdet i Finansudvalget, og jeg har i Finansudvalget henvist til Ændringsforslaget i Fjor og Antydningen fra Landbrugsministeren i Aar ved denne Sags første Behandling og ved Forelæggelsen og knyttet det sammen, og saa har jeg paavist overfor de Herrer i Finansudvalget, hvorledes Resultatet vilde være blevet, hvis de Herrer havde faaet deres Forslag om 8,000 Kr. som Minimumsgrænse og 11,000 Kr. som Maksimumsgrænse samt 5 Mill. Kr.